Temps Ordinari - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 17/01/2016 - 09:00

Is 62,1-5
1 Co 12,4-11
Jn 2,1-12

1.- *Així començà Jesús*...Aquest final del passatge ens dóna la clau per entendre'l. Jesús es manifesta. Comença els signes que el fan veure com a Messies – ungit per Déu. Actuant així, Jesús es presenta com a portador del do de Déu per a la humanitat. De manera que *es manifestà la seva glòria* i *els seu deixebles cregueren en ell*.
Estem, doncs, davant un relat de presentació (epifania) que fa conjunt amb els relats dels Mags i del baptisme.

2.- ... i començà en una festa, captant la necessitat.
Podríem dir que gairebé és una declaració de intencions. Així de "programàtic". Els seus signes, d'entrada, diuen que la vida humana està cridada a ser una experiència de goig , d'alegria i festa. Però en aquesta crida es dóna la necessitat i la carència. En qualsevol moment les coses es poden torçar. I Jesús capta la necessitat. Escolta la petició d'ajut. Se n'adona i l'acull.

3.- Mogut per Maria.
És la seva mare qui li presenta la necessitat. Amb una petició que no demana res. Presenta la necessitat. Exposa la realitat. *No tenen vi*. S'esguerra la festa.

Sovint, nosaltres, com aquells nuvis despistats, no tenim vi. Ens hem acabat l'alegria i el goig de viure. Ja no sabem estar junts serenament i joiosa. No sabem vetllar pels altres. No tenim projectes que ens engresquin. Ens falta una passió per la qual brindar. Ens instal.lem cadascú tancat en sí mateix i sospitant de tothom.

4.- *Encara no ha arribat la meva hora.*
No és l'hora de la manifestació definitiva i oberta de Jesús. L'hora de la seva entrega sencera. Encara no és el moment de ser enlairat ...i coronat Senyor. Jesús es mostra progressivament. Alguns el poden descobrir. Però no és encara el moment del seu desvetllament total.

5.- *Feu tot el que ell us digui.*
I Maria fa un pas endavant. Des de la fe i la confiança entregada. *Feu tot el que ell us digui.* Ho diu als cambrers d'aquella festa i ho diu als homes i dones de tots els temps. Feu tot els que ell us digui. Per fer un món més humà i més just. Per tal que la vida tingui més llum i color. Per tal que la festa de la convivència i l'alegria sigui possible...
Aquells cambrers ho van fer. Van treballar i van omplir les piques amb els seu esforç. Potser sense tenir-ho del tot clar. Van posar-se a la feina. I, quan això es dóna, resulta que els gerros dels rituals repetitius i estereotipats es converteixen en font de goig i vi d'alegria.
Si ens atrevim a fer tot el que ell ens digui, potser ens obrirem a realitats ben desconegudes. Compartirem temps, moment i esforços que mai haguéssim conegut. Si ens atrevim a fer-ho, potser ens trobarem fent coses i al costat de qui mai no havíem imaginat.
I, sobretot, descobrirem que Déu és amb nosaltres. Que no estem orfes. Que l'esperança té fonament.
També nosaltres descobrirem la seva glòria i creurem en ell.

ETIQUETES
HORA FESTA GOIG